Dosarul nr. 3-1819/2022
2-22103869-12-3-19072022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 27.09.2023 în mun.Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 06.12.2023

27.09.2023 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Leonid Bogatu împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratul General al Poliției, cu privire la anularea parțială a Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr.9512 din 05.07.2022,

c o n s t a t ă:

La 19.07.2022, avocatul Vadim Ciobanu în interesele lui Leonid Bogatu, a înaintat acțiune împotriva Centrului Național Anticorupție, persoană terță Inspectoratul General al Poliției, solicitînd :

- Anularea Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunile din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) în partea în care este vizat Bogatu Leonid, ca fiind neîntemeiat.

În motivarea acțiunii s-a invocat următoarele : în fapt, reclamantul Bogatu Leonid activează în calitate de subofiţer superior al Serviciului de patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei.

La data de 14.07.2022 de către angajator, Inspectoratul General al Poliţiei, a fost adus la cunoştinţa reclamantului Bogatu Leonid extrasul din Raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) în partea în care este vizat Bogatu Leonid.

Potrivit extrasului nominalizat, reclamantul fiind în componenţa echipajului MAI 9709, traseul Chişinău-Orhei, exercitându-şi atribuţiile de serviciu, cu agentul public 1.7., care a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea limitei de viteză admisă prin localitate. După controlul actelor, agentul public a solictat testorului să-l urmeze la automobilul de serviciu unde i-a comunicat despre încălcarea comisă şi anume că se deplasa cu viteza de 92 km/h, pe o porţiune unde este permisă deplasarea cu viteza maximă de 70 km/h. Ulterior a precizat dacă testorul mai are puncte de penalizare, la care testorul a răspuns că e băiat de treabă şi nu are. Agentul public i-a comunicat testorului suma amenzii şi punctele de penalizare care urmează a fi aplicate, la care testorul a reacţionat că e mult. Agentul public a menţionat că

asta e varianta oficială, la care testorul i-a răspuns : „Spune...”. Agentul public : „Ce să-ți spun, da ce nu știi oare? Deam zii tu ce ai de zis și ...”. Testorul a întrebat dacă propune 100 de lei atunci va fi luat în rîs, dar 200 de lei va fi normal. Agentul public i-a spus testerului să pună banii în asigurare şi să plece. Testorul a transmis mijloacele băneşti în sumă de 200 lei agentului public 1.7. în prezenţa agentului public Bogatu Leonid, în privinţa testerului nu a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie.

Reclamantul consideră că Raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) în partea în care este vizat Bogatu Leonid, urmează a fi anulat, raţionamentele regăsindu-se infra.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Aderent, art. 189 alin. (1) Cod administrativ, stabileşte că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În speţă, reclamantul indică că nu a încălcat obligaţiile stipulate la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, iar concluziile Raportului Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) în partea în care este vizat Bogatu Leonid, ori rezultatul testului de integritate profesională în privinţa lui Bogatu Leonid este pozitiv.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, agenţii publici au obligaţia :

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit. a);

c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia;

d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art. 5;

e) să respecte cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, care i-au fost aduse la cunoştinţă;

f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrităţii instituţionale.

Aplicînd metoda contrapunerii faptelor reţinute în sarcina reclamantului Bogatu Leonid cu obligaţiile impuse de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, constată că, de facto Centrul Naţional Anticorupţie nu a indicat concret care obligaţie ar fi fost încălcată de către reclamant.

Însă se poate deduce că în acţiunile lui Bogatu Leonid a fost reţinut faptul că, ultimul ar fi admis manifestări de corupţie.

Reclamantul nu recunoaşte că ar fi încălcat obligaţiile impuse de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale şi indică că, pârâtul şi-a formulat concluziile din Raportul privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de

Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) în partea în care este vizat Bogatu Leonid, pe bază de presupuneri iar careva probe certe care să dovedească concluziile din raport nu există.

Sub acest aspect, menţionează că, potrivit principiilor de drept, sarcina probaţiunii revine acuzării, iar situaţia de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (in dubio pro reo).

Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumţiei de nevinovăţie, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, § 27).

Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă", esenţa căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunţată o soluţie de vinovăţie a persoanei, acuzaţia trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco v. Republica Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, § 104; Hassan v. Marea Britanic [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, §48; Blokhin v. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, § 139). Corelativ, concluziile despre vinovăţia persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Existenţa unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esenţială a dreptului la un proces echitabil şi instituie în sarcina acuzării obligaţia de a proba toate elementele vinovăţiei de o manieră aptă să înlăture dubiul.

În contextul celor elucidate, este necesar să se stabilească, pe baza probelor certe, că reclamantul ar fi încălcat obligaţiile stipulate la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

Respectiv, în determinarea aspectului dacă reclamantul ar fi încălcat obligaţiile stipulate la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, nu se va porni de la ideea preconceptă că acesta a încălcat aceste obligaţii. În caz contrar, s-ar încălca principiul prezumţiei nevinovăţiei, garantat de articolul 21 din Constituţie.

La caz, reclamantul Bogatu Leonid nu a văzut şi nu a cunoscut despre faptul că agentul public 1.7. ar fi primit de la testori mijloace băneşti, iar careva probe sau date care să deovedească contrariul nu există. Mai mult ca atât, din înregistrările audio/video, care i-au fost prezentate reclamantului spre vizionare de către Inspectoratul General al Poliţiei, este cert că Bogatu Leonid nu a văzut despre faptul că agentul public 1.7. ar fi primit de la testor careva mijloace băneşti, dimpotrivă comportamentul reclamantului denotă faptul că acesta este un funcţionar public integru şi onest.

Ori, potrivit art. 87 alin. (1) şi art. 92 Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreţionar, pentru investigarea stării de fapt. Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanţă pentru caz, inclusiv cele favorabile participanţilor.

Pertinentă la caz este şi jurisprudenţa CtEDO, din care rezultă că litigiile referitoare la recrutare, la carieră şi la încetarea raporturilor de muncă intră sub incidenţa domeniului de aplicare al art. 6 § 1 din Convenţie (a se vedea : Santa v. Italia (hotărârea din 02 septembrie 1997); Huber v. Franţa (hotărârea din 19 februarie 1998); Vilho Eskelinen şi alţii v. Finlanda (hotărârea din 19 aprilie 2007)).

În concluzie, Raportul privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) în partea în care este vizat Bogatu Leonid, contrar normelor legale citate, nu este bazat pe probe, acesta bazându-se pe presupuneri, fapt care este inadmisibil.

Din contra, rezultatul testului de integritate profesională în privinţa lui Bogatu Leonid urmează a fi apreciat ca pozitiv conform art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, deoarece reclamantul a dat dovadă de integritate profesională, respectând obligaţiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)-c).

Potrivit art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

La caz, pârâtul Centrul Naţional Anticorupţie în cadrul procedurii testării integrităţii profesionale, contrar art. 21 Cod administrativ a acţionat prin intermediul provocării faţă de reclamant şi agentul public 1.7., fapt care este inadmisibil.

Ori, jurisprudența Curţii Europene cu privire la implicarea agenţilor sub acoperire şi, mai exact, cu privire la utilizarea lor în calitate de agenţi provocatori în cadrul procedurilor de investigaţie analizează şi asimilează activitatea acestora cu acţiunile de instigare la comiterea de infracţiuni.

În urma vizualizării înregistrării audio-video, se observă foarte clar că iniţiativa de corupere a agentului public 1.7. a parvenit din partea agenţilor statului - testorului, or testorul a insistat asupra „rezolvării” cazului la faţa locului.

Astfel, din înregistrările audio-video se constată că testorul nu s-a rezumat în a urmări în mod pasiv şi stabili reacţia şi conduita reclamantului aşa cum prevede legea, dar el a fost cel care a insistat asupra oferirii banilor, iar această conduită a agenţilor statului este contrară atât prevederilor Legii nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, cât şi dreptului la un proces echitabil, or, deja sunt unanim cunoscute standardele CtEDO în privinţa probelor obţinute prin provocare.

Astfel, pornind de la faptul că jurisprudenţa CtEDO este obligatorie pentru statele ce au ratificat CEDO, instanţa de judecată urmează să aplice direct prevederile Convenţiei Europeane a Drepturilor Omului şi jurispudenţa sa, şi să constate că procedura testării integrităţii profesionale ce l-a vizat pe reclamant este contrară dreptului la un proces echitabil.

Deşi utilizarea de agenţi infiltraţi poate fi tolerabilă în măsura în care este clar circumscrisă şi dublată de garanţii, interesul public nu poate justifica folosirea probelor obţinute în urma unei provocări din partea poliţiei. Un astfel de procedeu este de natură să priveze ab initio şi definitiv un inculpat de dreptul la un proces echitabil [Ramanauskas v. Lituania (MC), pct. 54].

Prin urmare, pentru a stabili dacă dreptul la un proces echitabil a fost respectat atunci când se recurge la agenţi infiltraţi, Curtea examinează mai întâi dacă este cazul unei provocări (ceea ce este cunoscut sub numele de „criteriul material al provocării”) şi, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă reclamantul a deţinut un mijloc de apărare împotriva provocării în faţa instanţei naţionale (Bannikova v. Rusia, pct. 37 şi 51). În cazul în care actele agentului, fie angajat de stat, fie de o persoană privată care sprijină autorităţile, constituie o provocare şi probele obţinute prin acest procedeu au fost reţinute împotriva reclamantului în cadrul procesului, Curtea concluzionează încălcarea art. 6 § 1 din Convenţie [Ramanauskas v. Lituania (MC), pct. 73].

Curtea defineşte provocarea drept situaţia în care agenţii implicaţi - membri ai forţelor de ordine sau persoane care intervin la cererea acestora - nu se limitează la a examina într-un mod strict pasiv activitatea ilegală, ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influenţe de natură să îl instige să comită o acţiune ilegală pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba şi să o urmărească [Ramanauskas v. Lituania (MC), pct. 55].

Pentru a stabili dacă ancheta a fost „pur pasivă”, Curtea examinează motivele care au justificat operaţiunea de infiltrare şi comportamentul autorităţilor care au exercitat-o, în special, Curtea verifică dacă existau suspiciuni obiective că reclamantul era implicat în activităţi ilegale sau era predispus să săvârşească fapte ilegale (.Bannikova v. Rusia, pct. 38).

În speţă, lipsesc careva suspiciuni obiective că reclamantul Bogatu Leonid ar fi fost implicat în acţiuni de corupţie, ori predispus la careva acţiuni de corupţie, respectiv testarea integrităţii profesionale a acestuia nu a fost pasivă, iar testorul în mod evident a admis acţiuni de provocare.

În situaţia în care provocarea este invocată şi susţinută de anumite indicii, autorităţile judiciare au obligaţia să examineze faptele cauzei şi să ia măsurile necesare pentru a stabili adevărul, pentru a se stabili dacă a existat sau nu o provocare.

În cazul în care reclamantul susţine că a fost provocat la comiterea unor acţiuni ilegale, instanţele de judecată trebuie să se angajeze într-o examinare atentă a dosarului, având în vedere că, pentru ca un proces să fie echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenţie, orice probă obţinută printr-o provocare din partea poliţiei trebuie respinsă. [Ramanauskas v. Lituania (MC), pct. 60].

În susţinerea soluţiei enunţate, reclamantul mai invocă prevederile art. 3 din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, care stipulează că, procesul de evaluare a integrităţii instituţionale se desfăşoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii : a) legalitatea; b) respectarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale omului, a demnităţii umane şi profesionale; c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţenilor afectaţi de manifestările de corupţie ale agenţilor publici, pe de o parte, şi drepturile şi libertăţile fundamentale ale agenţilor publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil şi nediscriminator iu al agenţilor publici supuşi testării; e) prezumţia de bună-credinţă a subiecţilor evaluării integrităţii instituţionale; f) prezumţia integrităţii instituţionale a entităţilor publice; g) transparenţa rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege şi Legea nr. 245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat; h) respectarea vieţii private şi protecţia datelor cu caracter personal.

În speţă, testarea integrităţii profesionale a reclamantului Bogatu Leonid s-a efectuat contrar garanţiilor prevăzute la art. 3 din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

De asemenea menţionează că potrivit art. 16 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii, atunci cînd aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare. Astfel, emiterea actului administrativ individual în baza dreptului discreţionar presupune rezistenţa unui test legal în persoana autorităţii publice : - autorităţii publice i se oferă discreţie pentru a decide indiferent dacă ar trebui să acţioneze sau nu într-un caz specific, ceea ce înseamnă testul de selecţie a măsurii; - la discreţia autorităţii publice, trebuie să fie determinată o consecinţă legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Astfel, potrivit testului respectiv autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Urmează a fi reţinut că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreţionar. Acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreţionară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia, autorităţile publice „trebuie” să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Centrul Naţional Anticorupţie era obligat prin lege să îşi exercite discreţia fără erori discreţionare.

Scopul dreptului discreţionar conform esenţei dispoziţiei art. 16 alin. (1) şi 137 lin. (1) din Codul administrativ, este de a permite autorităţii să răspundă flexibil la diversele probleme ce apar în anumite

domenii de administrare publică. În acest fel, autoritatea publică poate adopta decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între scopul legal abstract şi circumstanţele reale, în special, aceasta oferă loc pentru un test de celeritate şi echitate.

De asemenea indică că, potrivit art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Din aceeaşi perspectivă art. 118 alin. (1) din Codul administrativ statuează că, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar.

În speţă, Raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunile din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) în partea în care este vizat Bogatu Leonid, nu este motivat.

Conform art. 22 alin. (1) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, testul de integritate profesională şi sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile, în modul prevăzut de legislaţie.

Curtea Constituţională în hotărârea nr. 37 din 07.12.2021, a hotărât : Până la modificarea legislaţiei în domeniul evaluării integrităţii instituţionale, instituţia care evaluează integritatea instituţională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea : 1) să conteste rezultatul testării integrităţii profesionale în instanţa de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanţa de judecată la examinarea rezultatului testării integrităţii, cu asigurarea confidenţialităţii testorilor, a mijloacelor şi metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidenţialităţii testorilor, a mijloacelor şi metodelor de testare; 4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrităţii profesionale suspendă cursul termenului de prescripţie de tragere la răspundere disciplinară.

Potrivit art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Iar potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată, în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Pîrîtul - Centrul Național Anticorupție, la 22.09.2022 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 25-26).

Totodată, Inspectoratul General al Poliției prin referința depusă la 30.08.2022, a solicitat respingerea acțiunii în partea ce vizează IGP, ca fiind neîntemeiată (f.d.59-67).

În şedinţa de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, r/reclamantului Leonid Bogatu – avocatul Vadim Ciobanu, a susţinut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului Centrul Național Anticorupție – Tatiana Pavalachi, nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia pentru motivele invocate expres în referința anexată la dosar.

Reprezentantul persoanei terțe Inspectoratul General al Poliției – Sergiu Țurcanu, în bază de procură, în ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, nu s-a prezentat, însă prin referința depusă a solicitat expres examinarea prezentei acțiuni în lipsa sa.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile participanților la proces, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată conchide că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, „Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publice și subdiviziunilor din subordine nr. 9512 din 05.07.2022”, constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru Leonid Bogatu, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea gen de litigii sunt exceptate de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 22 din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013 combinat cu art. 163 lit. c) Cod Administrativ.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelînd momentul notificării Raportului CNA nr. 9512 din 05.07.2022, 14.07.2022, cu momentul înaintării acțiunii în judecată – 19.07.2022, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, Leonid Bogatu, revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este acțiune în anulare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată

competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Materialele cauzei denotă că, prin Decizia Centrului Național Anticorupție nr.2c-d din 24.08.2021, în temeiul prevederilor art. 14 alin.(1) (2), art. 15 alin.(2) al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, s-a dispus :

1. A iniţia testarea integrităţii profesionale în privinţa agenţilor publici din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni;

2. A înainta instanţei de judecată demers privind autorizarea Deciziei de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine;

3. Efectuarea testării integrităţii profesionale se pune în sarcina Direcţiei testarea integrităţii profesionale (f.d.27-33).

Prin demersul nr.20/248i din 25.08.2021 adresat Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Centrul Național Anticorupție a solicitat : Autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni (f.d.34-40).

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021, s-a dispus :

Se admite demersul nr.20/248 „c” din 25.08.2021 înaintat de Centrul Naţional Anticorupţie, în persoana şefului Direcţiei testarea integrităţii profesionale, privind autorizarea deciziei de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni.

Se autorizează decizia de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine.

Eşantionul agenţilor publici supuşi testării din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, se stabileşte până la 20% din agenţii publici din cadrul instituţiei supuse evaluării integrităţii instituţionale.

În vederea asigurării probării exacte a implicării în manifestări de corupţie a subiecţilor testării integrităţii profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate eu prevederile art. 16 alin.(5) din Legea nr. 325 din 23.12.2013, testorii vor putea transmite agenţilor publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje.

Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională în conformitate cu prevederile Legii nr.325 din 23.12.2013 se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Naţional Anticorupţie sau din alte surse.

Termenul de desfăşurare a testării integrităţii profesionale este de 6 (şase) luni.

Testarea integrității profesionale se pune în sarcina Centrului Naţional Anticorupţie (f.d.41-48).

La data de 07.04.2022 prin scrisoarea nr.06/4-2056, Centrul Național Anticorupție a informat Șeful Inspectoratului General al Poliției, că în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.e) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie, Centrul a iniţiat evaluarea integrităţii instituţionale

la Inspectoratul General al Poliţiei, cu accent pe activitatea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, în condiţiile Legii nr.325/23.12.2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale (f.d.49).

Ulterior, la data de 05.07.2022, Centrul Național Anticorupție a informat Șeful Inspectoratului General al Poliției, că în cadrul procesului de evaluare instituţională, iniţiat la Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, agenţii publici din cadrul entităţii au fost supuşi, în perioada 07.09.2021 - 07.03.2022, testării integrităţii profesionale în condiţiile Legii nr.325/23.12.2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale. Agenţii publici supuşi testului au fost selectaţi aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informaţiei prezentate de către INSP prin scrisoarea nr.34/17-3733 din 06.05.2022, care însă a fost incompletă (f.d.51-52).

Cadrul normativ general.

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod Administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod Administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 16 Cod Administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 Cod Administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 Cod Administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanţă cu art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art. 137 Cod Administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 225 Cod Administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe:

a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul;

b) competenţa autorităţii publice de a emite actul;

c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ;

d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Cadrul normativ special.

Art. 2 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, prevede că, Evaluarea integrităţii instituţionale se realizează în scopul:

a) sporirii responsabilităţii conducătorilor entităţilor publice şi organelor de autoadministrare pentru dezvoltarea, menţinerea şi consolidarea climatului de integritate profesională în cadrul entităţilor publice;

b) asigurării integrităţii profesionale a agenţilor publici, prevenirii şi combaterii corupţiei în cadrul entităţilor publice;

c) identificării, evaluării şi înlăturării riscurilor de corupţie din cadrul entităţilor publice;

d) creşterii numărului de denunţuri privind manifestările de corupţie admise de către agenţii publici.

Conform art. 3 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, Procesul de evaluare a integrităţii instituţionale se desfăşoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii :

a) legalitatea;

b) respectarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale omului, a demnităţii umane şi profesionale;

c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţenilor afectaţi de manifestările de corupţie ale agenţilor publici, pe de o parte, şi drepturile şi libertăţile fundamentale ale agenţilor publici, pe de altă parte;

d) tratamentul nepărtinitor, echitabil şi nediscriminatoriu al agenţilor publici supuşi testării;

e) prezumţia de bună-credinţă a subiecţilor evaluării integrităţii instituţionale;

f) prezumţia integrităţii instituţionale a entităţilor publice;

g) transparenţa rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege şi Legea nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat;

h) respectarea vieţii private şi protecţia datelor cu caracter personal.

Conform art. 4 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică :

test de integritate profesională – creare şi aplicare de către testor a unor situaţii virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operaţiuni disimulate, condiţionate de activitatea şi comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive şi stabilirii reacţiei şi a conduitei acestuia, determinînd astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituţională şi riscurile de corupţie în cadrul entităţii publice în procesul evaluării integrităţii instituţionale;

testarea integrităţii profesionale – totalitate a proceselor aferente desfăşurării testului de integritate profesională, etapă a evaluării integrităţii instituţionale;

testor – angajat al Centrului Naţional Anticorupţie sau al Serviciului de Informaţii şi Securitate abilitat, în temeiul prezentei legi sau al legii speciale, cu atribuţii şi competenţe de aplicare a testelor de integritate profesională;

incident de integritate – manifestare de corupţie produsă în împrejurări reale, altă manifestare similară manifestării de corupţie, produsă în cadrul unui test de integritate profesională;

Conform art. 6 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Subiecţi ai evaluării integrităţii instituţionale sînt entităţile publice, organele de autoadministrare, agenţii publici, Centrul Naţional Anticorupţie şi Serviciul de Informaţii şi Securitate.

(2) Evaluarea integrităţii instituţionale se efectuează în privinţa entităţilor publice şi prevede posibilitatea aplicării testelor de integritate profesională agenţilor publici.

(3) Evaluarea integrităţii instituţionale şi testele de integritate profesională sînt realizate de către Centrul Naţional Anticorupţie şi Serviciul de Informaţii şi Securitate.

Conform art. 7 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Agenţii publici au dreptul :

a) de a fi informaţi despre cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, precum şi despre sancţiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru nerespectarea lor, în conformitate cu prevederile art.5;

b) de a fi informaţi cu privire la planul de integritate, adoptat în urma anunţării rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale;

c) de a fi informaţi cu privire la testele de integritate profesională realizate în privinţa lor;

d) de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanţa de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privinţa sa.

(2) Agenţii publici au obligaţia :

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit.a);

c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia;

d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art.5;

e) să respecte cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, care i-au fost aduse la cunoştinţă;

f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrităţii instituţionale.

Conform art. 9 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Instituţia care evaluează integritatea instituţională are următoarele drepturi :

a) de a determina domeniile de iniţiere a evaluării integrităţii instituţionale, entităţile publice care urmează a fi evaluate, agenţii publici din cadrul entităţii publice selectaţi aleatoriu pentru a fi supuşi testelor de integritate profesională, precum şi frecvenţa evaluărilor, în conformitate cu metodologia prevăzută la alin.(2) lit.h);

b) de a organiza şi a beneficia de instruiri speciale cu privire la metodele şi mijloacele aplicate în cadrul evaluării integrităţii instituţionale;

c) de a folosi în cadrul testării integrităţii profesionale acte care codifică identitatea persoanelor, inclusiv a celor prevăzute la art.16 alin.(2), a structurilor, organizaţiilor, încăperilor şi mijloacelor de transport;

d) de a efectua repetat o evaluare a integrităţii instituţionale a entităţii publice anterior evaluate pentru a verifica progresele de consolidare a integrităţii instituţionale, urmare a adoptării şi implementării planului de integritate;

e) de a propune entităţilor publice ierarhic superioare şi/sau organelor de autoadministrare destituirea conducătorilor entităţilor publice supuse evaluării repetate, conform lit.d), în cazul eşuării planului de integritate;

f) de a contesta deciziile conducătorilor entităţilor publice pe marginea rapoartelor de evaluare a integrităţii instituţionale sau a refuzului entităţilor publice ierarhic superioare şi organelor de autoadministrare de a da curs propunerii prevăzute la lit.e) în conformitate cu prevederile Codului administrativ;

g) să aibă acces gratuit la registrele de stat, inclusiv în format electronic, la bazele de date de stat necesare pentru verificarea respectării politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale care asigură climatul de integritate instituţională, prevăzute la art.5.

Conform art. 15 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (3) În procesul testării integrităţii profesionale, testorii întreprind măsurile necesare în vederea susţinerii situaţiilor virtuale simulate, planificate conform alin.(1) lit.e), asigurînd astfel realizarea prevederilor planului de testare a integrităţii profesionale. La solicitarea instituţiei care evaluează integritatea instituţională, alte instituţii îi acordă asistenţă gratuită la realizarea măsurilor de susţinere a situaţiilor virtuale simulate. (4) În situaţii neprevăzute, testorii pot devia de la planul aprobat în măsura în care acţiunile lor contribuie la realizarea obiectivelor testării integrităţii profesionale şi nu conduc la schimbarea condiţiilor de autorizare a deciziei motivate prevăzute la art.14.

Conform art. 16 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (5) Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obţinere în mod ascuns a informaţiei din dotarea instituţiilor care evaluează integritatea instituţională sau din alte surse, precum şi cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor şi

avantajelor, doar în condiţiile reflectării acestor mijloace şi posibilităţi în decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale, autorizată conform art.14.

Conform art. 17 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept:

a) pozitiv – dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectînd obligaţiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)–c);

b) negativ – dacă agentul public testat nu a respectat obligaţiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)–c);

c) neconcludent – dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum şi în situaţiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

(2) Materialele testelor de integritate profesională se verifică de către judecătorul din cadrul instanţei de judecată care a autorizat decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale. În procesul verificării, judecătorul examinează respectarea de către testor a deciziei motivate, confirmă sau modifică propunerea instituţiei care evaluează integritatea instituţională cu privire la aprecierea comportamentului agentului public testat şi constată rezultatele testării integrităţii profesionale în conformitate cu prevederile alin.(1).

Conform art. 18 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) După parcurgerea tuturor etapelor prevăzute la art.13, instituţia care evaluează integritatea instituţională întocmeşte raportul privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, care conţine informaţii privind:

a) iniţiatorul şi etapele evaluării integrităţii instituţionale;

b) riscurile de corupţie ce afectează activităţile entităţii publice;

c) constatările cu privire la climatul de integritate a entităţii publice, conform prevederilor art.5;

d) incidentele de integritate admise de agenţii publici;

e) rezultatele testării integrităţii profesionale a agenţilor publici, cu descrierea activităţilor de testare desfăşurate conform planului de testare a integrităţii profesionale, a comportamentului şi acţiunilor agenţilor publici în timpul testului;

f) nivelul de afectare a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului prin manifestările de corupţie din cadrul entităţii publice;

g) recomandările/cerinţele minime de înlăturare a riscurilor de corupţie.

(2) Raportul prevăzut la alin.(1) se întocmeşte astfel încît să nu fie admisă deconspirarea persoanelor implicate în realizarea testului de integritate profesională, să nu fie dezvăluite forţele, mijloacele, sursele, metodele şi planurile de activitate ale Centrului Naţional Anticorupţie şi ale Serviciului de Informaţii şi Securitate, precum şi alte informaţii cu accesibilitate limitată.

Raționamentele instanței de judecată în lumina cadrului normativ, întemeiate pe circumstanțele faptice probate.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește dezideratele abordate mai sus.

La caz se atestă că, conform Extrasului din Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publice și subdiviziunilor din subordine *(nr. înreg.9512 din 05.07.2022),* s-a reținut următoarele : „Bogatu Leonid, subofiţer superior al Serviciului de patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru”, echipaj MAI 9709, traseul Chişinău-Orhei, *exercitându-și atribuțiile de serviciu, cu agentul public 1.7, care a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea limitei de viteză admisă în localitate. După controlul actelor, agentul public a solicitat testorului să-l urmeze la automobilul de serviciu unde i-a comunicat despre încălcarea comisă şi anume că se deplasa cu viteza de 92 km/h, pe o porţiune unde este*

permisă deplasarea cu viteza maximă de 70 km/h. Ulterior a precizat dacă testorul mai are puncte de penalizare, la care testorul a răspuns că e băiat de treabă şi nu are. Agentul public i-a comunicat testorului suma amenzii şi punctele de penalizare care urmează a fi aplicate, la care testorul a reacţionat că e mult. Agentul public a menţionat că asta e varianta oficială, la care testorul i-a răspuns: ,,- Spune... ". Agentul public : „ Ce să-ţi spun, da ce nu ştii oare ce? Deam zii tu ce ai de zis şi... ". Testorul a întrebat dacă propune 100 de lei atunci va fi luat în râs, dar 200 de lei va fi normal. Agentul public i-a spus testorului să pună banii în asigurare şi să plece. Testorul a transmis mijloacele băneşti în sumă de 200 lei agentului public 1.7. în prezenţa agentului public Bogatu Leonid. În privinţa testorului nu a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie.(f.d.14)

Este de menționat că, la 05.07.2022 Centrul National Anticorupție a informat Inspectoratul General al Poliției despre faptul că, în cadrul procesului de evaluare instituțională, inițiat la Inspectoratul Național de Securitate Publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada 07.09.2021 - 07.03.2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii nr. 325/23.12.2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Agenţii publici supuşi testului au fost selectaţi aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informaţiei prezentate de către INSP prin scrisoarea nr.34/17-3733 din 06.05.2022, care însă a fost incompletă.

În acest context, s-a solicitat în termen de 10 zile să se identifice agenţii publici testaţi dar neidentificaţi de către experţii CNA, având ca suport Raportul privind rezultatele testării integrităţii profesionale, înregistrările audio/video a testării integrităţii profesionale, precum şi tabelul cu data şi ora desfăşurării testului. Informaţia respectivă urmează a fi prezentată în mod prioritar Centrului Naţional Anticorupţie, pentru a include rezultatele în Cazierul privind integritatea profesională a agenţilor publici

În speță, instanța consideră necesar a reține că, în cadrul examinării cauzei și anume la etapa reproducerii înregistrărilor video efectuate în cadrul testului de integritate profesională în privința reclamantului Bogatu Leonid, se atestă că, acesta aflîndu-se în automobilul de serviciu, agentul public 1.7, a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea limitei de viteză admisă în localitate. După controlul actelor, agentul public a solicitat testorului să-l urmeze la automobilul de serviciu unde i-a comunicat despre încălcarea comisă şi anume că se deplasa cu viteza de 92 km/h, pe o porţiune unde este permisă deplasarea cu viteza maximă de 70 km/h. În urma discuțiilor purtate între agentul public 1.7 și testorul de integritate, în prezența reclamantului Bogatu Leonid, agentul public 1.7 i-a spus testorului să pună banii în asigurare şi să plece. Testorul a transmis mijloacele băneşti agentului public 1.7, iar în privinţa testorului nu a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie.

Prin urmare, se constată că, reclamantul Bogatu Leonid, subofiţer superior al Serviciului de patrulare, prin nedenunțarea manifestărilor de corupţie ce au avut loc în prezența sa, a încălcat prevederile art.7 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, care stabilește că : (2) Agenţii publici au obligaţia :

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit.a);

c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia;

d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art.5.

Conform art.5 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (2) Climatul de integritate instituţională se asigură prin aplicarea politicilor anticorupţie naţionale şi

sectoriale, precum şi a cerinţelor specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice. Se consideră politici anticorupţie naţionale şi sectoriale care asigură climatul de integritate instituţională următoarele :

g) denunţarea şi tratarea influenţelor necorespunzătoare;

h) denunţarea manifestărilor de corupţie şi protecţia avertizorilor de integritate;

i) neadmiterea manifestărilor de corupţie;

De asemenea este de menționat că conform art.26 al Legii cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului nr. 320 din 27.12.2012, (1) Poliţistul îşi desfăşoară activitatea profesională în interesul şi în sprijinul persoanei, comunităţii şi al instituţiilor statului, exclusiv pe baza şi în executarea legii, fiind obligat : k[1]) să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

Este de apreciat critic poziția reclamantului precum că, nu a cunoscut despre faptul că colegul său - agentul public 1.7 s-a implicat în manifestări de corupţie, or acesta fiind prezent la momentul stopării testorului de către colegul său, a cunoscut despre comiterea de către testor a contravenţiei şi că în privinţa acestuia nu a fost întocmit proces - verbal.

Avînd în vedere că, agentului de patrulare îi este interzisă oprirea nemotivată a autovehiculelor, ceea ce îi este cunoscut reclamantului, iar la caz testorul a fost stopat pentru comiterea unei încălcări în domeniul circulației rutiere, agentul era obligat de a întocmi proces verbal cu privire la contravenție.

Este de reținut că, fapta pentru care a fost stopat testorul - depăşirea vitezei de circulaţie, nu prevede înlăturarea răspunderii contravenţionale, cu adresarea unei observaţii verbale făptuitorului. La caz însă după cum rezultă din înregistrarea video efectuată în cadrul testului de integritate profesională, în urma discuțiilor purtate între agentul public 1.7 și testorul de integritate, în prezența reclamantului Bogatu Leonid, agentul public 1.7 comunicînd testorului despre încălcarea comisă şi anume că se deplasa cu viteza de 92 km/h, pe o porţiune unde este permisă deplasarea cu viteza maximă de 70 km/h, i-a spus să pună banii în asigurare şi să plece.

Reclamantul fiind prezent la discuția dată, era obligat să denunţe imediat organelor competente despre respectiva situație.

Referitor la argumentele reprezentantului reclamantului că Raportul privind rezultatele testării integrităţii profesionale se bazează pe activităţi de provocare din partea CNA, instanţa reține că CNA a iniţiat testarea integrităţii profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de iniţiere a evaluării integrităţii instituţionale şi a fost împuternicit legal să desfăşoare testarea integrităţii profesionale în privinţa reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 07.09.2021. Or, situaţia în care a fost surprins reclamantul, nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situaţie virtuală, simulată şi similară celei din activitate de serviciu, asupra căreia ultimul întocmeşte un raport privind rezultatele testării.

Coroborînd circumstanțele stabilite cu certitudine în cadrul ședinței de judecată cu normele legale relevante cazului din speță, precum și suportul probatoriu dedus instanței de către participanții la proces, instanța de judecată reține legalitatea actului administrativ contestat – Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr.9512 din 05.07.2022, în partea în care este vizat Bogatu Leonid.

În concluzie, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, deoarece aceasta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar actul contestat se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în conformitate cu competenţele prevăzute de Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013.

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către Leonid Bogatu împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratul General al Poliției, ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Leonid Bogatu împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratul General al Poliției, cu privire la anularea parțială a Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr.9512 din 05.07.2022, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru